

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.582 van 4 februari 1999
in de zaak A. 81.973/VII-17.526.**

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en zijn echtgenote XXX op 18 januari 1999 hebben ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de weigering van 17 december 1998, om machtiging tot verblijf, beslissing die hen ter kennis werd gebracht op 4 januari 1999 en van de bevelen van 4 januari 1999 om het grondgebied te verlaten, hen ter kennis gebracht op dezelfde datum, waarbij al deze beslissingen uitgaan van de Minister van Binnenlandse Zaken;

Gelet op de beschikking van 4 februari 1999 waarbij aan verzoekers het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 januari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. DENYS, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat het feitenrelaas, zoals omstandig weergegeven in het verzoekschrift, ter zitting niet werd betwist; dat de Raad van State bijgevolg verwijst naar de inleidende akte en bij deze het feitenrelaas als uitdrukkelijk herhaald beschouwt;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid voortvloeit uit de aard zelf van de bestreden beslissingen, vermits verzoekers deze beslissingen dienen uit te voeren op 4 februari 1999;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde van voormeld artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, verzoekers een eerste middel afleiden uit de schending van artikel 41 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik der talen in bestuurszaken, doordat de aanvraag tot machtiging tot verblijf werd opgesteld in het Frans en de tegenpartij, op grond van artikel 41, § 1, als centrale dienst, in de zin van dit artikel, de taalkeuze van verzoekers dient te eerbiedigen en bijgevolg de weigering tot verblijf in het Frans diende op te stellen; dat door een beslissing in een andere landstaal te redigeren, namelijk in het Nederlands, voormeld artikel 41 werd geschonden; dat verzoekers in dat verband verwijzen naar het arrest van de Raad van State nr. 72.743 van 28 maart 1998 en naar het Auditoraatsverslag van 29 januari 1998 in de zaak G/A. 69.443/VII-14.243;

Overwegende dat artikel 41, § 1, van voornoemde wet luidt als volgt :

"De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend";

Overwegende dat verzoekers op 2 maart 1998 in het Frans een aanvraag om machtiging tot verblijf hebben ingediend bij de burgemeester van Zaventem; dat op 17 december 1998 de tegenpartij een antwoordbrief in het Nederlands heeft verstuurd naar voornoemde burgemeester; dat luidens voormelde wetsbepaling de

antwoordbrief in het Frans moest worden opgesteld; dat de sanctie op het niet naleven van voornoemde wetsbepaling wordt omschreven in artikel 58, eerste lid, van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het taalgebruik in bestuurszaken; dat dit artikel luidt als volgt :

"Zijn nietig alle administratieve handelingen en verordeningen, die naar vorm of naar inhoud, strijdig zijn met de bepalingen van deze gecoördineerde wetten";

Overwegende dat bijgevolg het eerste middel ernstig is;

Overwegende dat verzoekers een tweede middel afleiden uit de schending van de artikelen 9 en 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, doordat verzoekers de volgende omstandigheden hebben ingeroepen, die zij als buitengewoon hebben bestempeld :

"-zij beschikken niet over de nodige financiële middelen om de heen-en terugreis naar XXX te doen, noch om ter plaatse te verblijven.
-ook al zijn zij geen vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève, toch kunnen ze nog ernstige problemen ondervinden indien ze teruggaan naar XXX.
-In XXX bestaat geen Belgische consulaire post terwijl verzoekers niet beschikken over een visum om naar Moskou te gaan, waar de Belgische diplomatieke en consulaire post, bevoegd voor XXX, zich bevindt";

Overwegende dat de bestreden beslissing van 17 december 1998 luidt als volgt :

"(...)De problemen in hun land hebben reeds het voorwerp uitgemaakt van een diepgaand onderzoek in het kader van de asielaanvraag. Deze aanvraag werd afgewezen, hogergenoemde problemen kunnen derhalve niet meer worden aanvaard als buitengewone omstandigheden om de aanvraag in toepassing van art. 9 van de wet in België in te dienen. Terloops kan ook vermeld worden dat het ingediende verzoek op basis van art. 9 §3 geen uitzonderlijke elementen

bevat die een regularisatie kunnen verantwoorden. Het feit dat de betrokkenen werken of gewerkt hebben is evenals het feit dat ze Nederlandse lessen gevolgd hebben op zich niet uitzonderlijk genoeg om het verblijf toe te staan.

De betrokkenen wisten dat hun verblijf slechts tijdelijk werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat ze bij een negatieve beslissing het land zouden dienen te verlaten";

Overwegende dat verzoekers op goede gronden aanvoeren dat de bestreden beslissing slechts antwoordt op één van de drie motieven, die door hen als buitengewone omstandigheden werden aangehaald, namelijk op de tweede omstandigheid; dat bijgevolg de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd;

Overwegende dat het tweede middel dienvolgens ernstig is;

Overwegende dat in een derde middel verzoekers de schending inroepen van dezelfde bepalingen die zij hebben aangehaald in het tweede middel; dat zij dit middel als volgt adstrueren :

"Wat de redenen betreft die verzoekers ten gronde inroepen om het verblijf in België te bekomen bepaalt de bestreden akte dat verzoekers in hun aanvraag 'geen uitzonderlijke elementen' inroepen die een verblijf kunnen verantwoorden daar het feit dat zij gewerkt hebben of werken evenals het feit dat ze Nederlandse lessen hebben gevolgd op zichzelf 'niet uitzonderlijk genoeg' is om het verblijf toe te staan.

Een aanvraag ingediend op grond van artikel 9, derde lid, van de vreemdelingenwet, dient onderzocht te worden enerzijds inzake de ontvankelijkheid ervan en anderzijds ten gronde.

De ontvankelijkheid betekent dat de aanvraag terecht of onterecht in België werd ingediend, met andere woorden dat er al dan niet buitengewone omstandigheden werden ingeroepen in de zin van artikel 9, derde lid, van de vreemdelingenwet.

Het woord 'buitengewoon' is synoniem met het woord 'uitzonderlijk' (Raad van State, arrest nr. 60.962 van 11 juli 1996).

De omstandigheden die verzoekers toelaten in België hun aanvraag in te dienen moeten buitengewoon of uitzonderlijk zijn. Daarentegen dienen de gegevens

die hen toelaten ten gronde een gunstige beslissing te bekomen niet buitengewoon of uitzonderlijk te zijn. Bijgevolg, door te eisen dat de ten gronde door verzoekers ingeroepen omstandigheden buitengewoon of uitzonderlijk moeten zijn om het verblijf in België te bekomen, schendt de bestreden beslissing artikel 9 van de vreemdelingenwet en is de beslissing niet afdoende gemotiveerd.";

Overwegende dat dit middel ernstig is, omdat de omstandigheden die verzoekers toelaten in België hun aanvraag in te dienen buitengewoon of uitzonderlijk moeten zijn en niet de elementen en gegevens die zij ten gronde aanhalen om een tijdelijk verblijf in het Rijk te bekomen; dat betreffende deze elementen en gegevens de verwerende partij over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt;

Overwegende, wat de derde voorwaarde van voormeld artikel 17, §§1 en 2, betreft, verzoekers op goede gronden het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt omschrijven :

"Verzoekers verblijven regelmatig in België sedert drie jaar en twee maanden. Ze spreken behoorlijk Nederlands en Frans. Zij zijn bijgevolg perfect geïntegreerd in België. Ze hebben allebei een diploma van ingenieur en menen werk te kunnen vinden indien ze over een beter verblijfsstatuut beschikken dan als kandidaat vluchteling in het bezit van een attest van immatriculatie, bijvoorbeeld een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister afgegeven op grond van hetzij artikel 9, hetzij artikel 13, van de vreemdelingenwet. Hun integratie blijkt uit de 9 stukken vermeld in fine van hun aanvraag. Het verlies van deze contacten en het vertrek na zulk lang verblijf in België is een moeilijk te herstellen ernstig nadeel (Raad van State, nr. 54.764 van 28 juli 1995).

Verzoekers roepen nog een tweede concreet gegeven in dat als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden ingeroepen. Zoals hierboven werd vermeld, zal de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten als gevolg hebben dat zij naar XXX moeten terugkeren terwijl zij daar geen aanvraag om machtiging tot verblijf kunnen indienen bij gebrek aan bevoegde Belgische overheid aldaar om dit te doen en terwijl zij evenmin, in de huidige stand van zaken

bij gebrek aan visum voor Rusland, dit kunnen doen in Rusland, bevoegd voor het indienen van een aanvraag voor een XXX. Bijgevolg zal de uitvoering van de bestreden beslissing als gevolg hebben dat verzoekers geen aanvraag in het buitenland kunnen indienen en bijgevolg verliezen ze elke kans op het toekennen van een verblijf in België later. Een verwijdering van het grondgebied betekent dat zij elke kans verliezen om te bekomen datgene wat ze vragen namelijk om gemachtigd te worden tot verblijf in België";

Overwegende dat werd voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden, opgenomen in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat er bijgevolg aanleiding is om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en van de bevelen, gegrond te verklaren,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van eensdeels, de beslissing van 17 december 1998 van de Minister van Binnenlandse Zaken, houdende de weigering om machtiging tot verblijf, anderdeels, van de bevelen om het grondgebied te verlaten van 4 januari 1999, betekend aan verzoekers op 4 januari 1999.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier februari 1900 negenenegentig,
door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.